

MINISTERSTVO VNÚTRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

PREZÍDIUM POLICAJNÉHO ZBORU

národná kriminálna agentúra

odbor Bratislava

1. oddelenie vyšetrovania

Pribitova 2, 812 72 Bratislava

ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA
JUDr. Adriana KRAJNÍKOVÁ

DOŠLO:

15-01-2024

ČVS: PPZ-252/NKA-BA1-2023

Bratislava 29.12.2023

U Z N E S E N I E

Podľa § 197 ods.1 písm. d) Trestného poriadku vec – podozrenie zo spáchania prečinu hanobenie národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona (v bodoch 1-3),

sa mala dopustiť verejne činná osoba, a to bývalý premiér Slovenskej republiky a súčasný poslanec Národnej rady Slovenskej republiky Igor Matovič a to tým spôsobom, že

v bode 1)

dňa 25.09.2020 vtedajší premiér vlády Slovenskej republiky Igor Matovič na piatkovej tlačovej besede pandemickej komisie sa hanobiaci vyjadril na MUDr. Igora Bukovského, o čom je napísaný článok zo dňa 27.09.2020, a to na internetovej stránke „1pluska.sk“ s profilovým identifikátorom: <https://www.1pluska.sk/soubiznis/domaci-soubiznis/igor-matovic-nazval-bukovskeho-blaznom-ten-reaguje-toto-prehnal-idem-podniknut-pravne-kroky>, pričom je v texte článku uvedené vyjadrenie: „Nestal čas pán doktor Bukovský – blázon z tohto miesta poviem – aby ste prestali šíriť tieto koršpiračné bludy. Máte titul a prečítajte si Hipokratovu prísahu, vy idete proti tomu, čo ste sľúbili, nie ste hodný svojho titulu.“,

v bode 2)

dňa 17.11.2023 sa poslanec Národnej rady Slovenskej republiky Igor Matovič v nadväznosti na predčasné voľby 2023 hanobiaci vyjadril o voľičoch politických strán SMER-SD a Hlas, čo je zachytené na videu zo dňa 17.11.2023 v trvaní 13 sekúnd na internetovej stránke „hlavnespravy.sk“ s profilovým identifikátorom: <https://www.hlavnespravy.sk/igor-matovic-hruba-urazil-volicov/3320264>; pričom sa vo videu vyjadril: „Na Slovensku historicky sú okresy, ktoré debilne volili pred 100 rokmi, debilne volili pred 30 rokmi, debilne volili aj v týchto voľbách a budú debilne voliť aj za 100 rokov. Bohužiaľ, jednoducho tak ten okres je mentálne nadstavený.“,

v bode 3)

dňa 17.11.2023 poslanec Národnej rady Slovenskej republiky Igor Matovič na stretnutí s občanmi nadviazal na predchádzajúce vyjadrenie a pokračoval vo svojich hanobiaciach vyjadrenia, ktoré adresoval Slovákom, čo je zachytené na videu, ktoré je publikované v článku zo dňa 18.11.2023 v trvaní 30 sekúnc na internetovej stránke „ereport.sk“ s profilovým identifikátorom: <https://ereport.sk/dalsie-silacke-rci/>; pričom sa vo videu vyjadril: „Hovorí sa, že politici by to nemali povedať nikdy. Nikdy by to o ľuďoch nemali povedať. O voľičoch. Ale ja to z tohto miesta poviem. My máme na Slovensku milión mimoriadne hlúpych voľičov.“,

a teda týmito vyjadreniami mal verejne hanobiť voľičov a sympatizantov politických strán SMER-SD a Hlas,

o d m i e t a m,

nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

O d ô v o d n e n i e

Dňa 05.12.2023 bolo na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, do Kancelárie ministra vnútra zaslané trestné oznámenie, ktoré bolo dňa 07.12.2023 odoslané na Prezídium Policajného, do kancelárie prezidenta Policajného zboru, pričom dňa 13.12.2023 trestné oznámenie bolo následne doručené na odbor Bratislava, národnej kriminálnej agentúry, Prezídia Policajného zboru (ďalej len „OBA NAKA, P PZ“). Trestné oznámenie bolo podané advokátskou kanceláriou JUDr. Adriany Krajníkovej, so sídlom Kuzmányho č. 57, Košice (ďalej ako „oznamovateľ“), ktoré bolo podané na poslanca Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej ako „poslanec NR SR“) Igora Matoviča pre podozrenie zo spáchania trestného činu hanobenie národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona a podanie bolo adresované ministrovi vnútra Slovenskej republiky.

Oznamovateľ v trestnom oznámení uviedol, že podáva trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu hanobenie národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona, na poslanca NR SR Igora Matoviča, pričom oznamovateľ uviedol, že poslanec opakovane znevažuje slovenský národ, pričom ako osobitný motív jeho konania je nenávisť voči skupine Slovákov pre ich politické presvedčenie. Oznámenie bolo rozdelené do troch článkov – I. čl. je s názvom „*právna úprava*“, II. čl. je s názvom je „*skutkový stav*“ a posledný je s názvom „*právny stav*“. V I. článku „*právna úprava*“ oznamovateľ uvádza § 42 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva, že „*právo voliť do Národnej rady Slovenskej republiky má občan Slovenskej republiky*“. Ďalej sú uvedené § 140 a § 423 Trestného zákona, a teda podľa § 140 Trestného zákona sa osobitným motívom rozumie spáchanie trestného činu

- a) na objednávku
- b) z pomsty
- c) v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin
- d) v úmysle spáchať niektorý z trestných činov terorizmu,
- e) z nenávisťi voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine pre ich skutočný alebo domnelý pôvod, farbu pleti, pohlavia, sexuálnu orientáciu, politické presvedčenie alebo náboženské vyznanie, alebo
- f) sexuálnu orientáciu.

Ďalej oznamovateľ v I. článku uviedol trestný čin hanobenie národa, rasy, presvedčenia a teda podľa § 423 ods. 1 Trestného zákona sa trestného činu dopustí páchatel' ak verejne hanobí

- a) niektorý národ, jeho jazyk, niektorú rasu alebo etnickú skupinu, alebo

b) skupinu osôb alebo jednotlivca pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine, pre ich skutočný alebo domnelý pôvod, farbu pleti, náboženské vyznanie alebo preto, že sú bez vyznania, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až tri roky.

(2) Odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) ako člen extrémistickej skupiny,

- b) ako verejný činiteľ, ale čo
- c) z osobitného motívu.

V článku II s názvom „*skutkový stav*“ oznamovateľ uviedol, že Igor Matovič, bývalý predseda vlády a súčasný poslanec Národnej rady Slovenskej republiky za hnutie Slovensko, uráža občanov a hanobí slovenský národ, pričom oznamovateľ vo svojom oznámení uviedol, že výroky poslanca sú verejne známe skutočnosťami, a preto oznamovateľ priložil linky na články, kde sa poslanec vyjadruje, a teda najprv oznamovateľ poukazoval na ataky zo strany Igora Matoviča, ktoré majú podľa oznamovateľa stupňujúci charakter a začalo to útokom na jednotlivca, dňa 25.09.2020, na tlačovej besede Pandemickej komisie poslanec NR SR, urazil MUDr. Igora Bukovského: „*Nastal čas pán doktor Bukovský blázon, z tohto miesta poviem aby ste prestali šíriť tieto konšpiračné bludy. Máte titul a prečítajte si Hippokratovu prísahu, vy idete proti tomu, čo ste sľúbili, nie ste hodný svojho titulu.*“ Vyjadrenia boli dostupné na profilovom identifikátore, zo dňa 27.09.2023, ktorý doložil oznamovateľ: <https://www1.pluska.sk/soubiznis/domaci-soubiznis/igor-matovic-nazval-bukovskeho-blaznom-ten-reaguje-toto-prehnal-idem-podniknut-pravne-kroky>. V článku II ďalej oznamovateľ uviedol, že ataky pokračovali hanobiacim útokom na skupinu občanov pre ich politické presvedčenie, pričom oznamovateľ uviedol, že Igor Matovič dňa 17.11.2023, v nadväznosti na predčasné parlamentné voľby 2023, novinárom v NR SR, na margo voličov strany Smer a Hlas povedal: „*Na Slovensku historicky sú okresy, ktoré debilne volili pred 100 rokmi, debilne volili pred 30 rokmi, debilne volili aj v týchto voľbách a budú debilne voliť aj za 100 rokov. Bohužiaľ, jednoducho tak ten okres je mentálne nastavený.*“ Vyjadrenia boli dostupné na profilovom identifikátore: <https://www.hlavnespravy.sk/igor-matovic-hrubo-urazil-volicov/3320264>. Následne ako oznamovateľ uviedol, poslanec NR SR v hanobení príslušníkov Slovákov pokračoval, a útok rozšíril na milión slovenských občanov, kedy dňa 17.11.2023 poslanec NR SR, na stretnutí s občanmi, nadviazal na predchádzajúce vyjadrenie a pokračoval v znevažovaní Slovákov: „*Hovorí sa, že politici by to nemali povedať nikdy. Nikdy by to o ľuďoch nemali povedať. O voľčoch. Ale ja to z tohto miesta poviem. My máme na Slovensku milión mimoriadne hlúpych voličov.*“ Uvedené vyjadrenia oznamovateľ doložil aj prostredníctvom linku: <https://ereport.sk/dalsie-silacke-reci>, kde sa nachádza článok zo dňa 18.11.2023.

V článku III. S názvom „*právny stav*“ oznamovateľ uviedol, že podľa § 42 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva, „*Právo voliť do Národnej rady Slovenskej republiky má občan Slovenskej republiky.*“ Ďalej oznamovateľ uvádza, že občania Slovenskej republiky majú v prevažnej miere slovenskú národnosť. Poslanec NR SR Igor Matovič svojimi vyjadreniami „*Na Slovensku historicky sú okresy, ktoré debilne volili a budú debilne voliť, jednoducho tak ten okres je mentálne nastavený*“, tvrdil, že „*mentalita príslušníkov slovenského národa je debilná*“. Oznamovateľ tvrdí, že rozsah debilnej mentality slovenského národa, poslanec NR SR vymedzil podľa vlastných kritérií na jednotlivé okresy, v ktorých volebne neuspel. Oznamovateľ ďalej tvrdí, že poslanec NR SR svojim vyjadrením „*My máme na Slovensku milión mimoriadne hlúpych voličov*“, myslel a chcel nimi povedať „*My máme na Slovensku milión mimoriadne hlúpych Slovákov pre ich politické presvedčenie*“. Oznamovateľ tvrdí, že nejde o unáhlerý prejav ani o nedbanlivosť, ide o úmyselne prednesy, pretože poslanec NR SR chladnokrvne vykalkulované hanobenie príslušníkov slovenského národa pre ich politické presvedčenie. Oznamovateľ dodáva, že ide o opakované a hrubé znevažovanie Slovákov, označením občanov za „*debilných a mimoriadne hlúpych*“. Oznamovateľ uvádza, že objektom skutočnej podstaty trestného činu hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, je ochrana základných ľudských a občianskych práv a slobôd rovnoprávnosti ľudí bez rozdielu na ich politické presvedčenie. Čo

sa týka objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu, oznamovateľ uviedol, že spočíva v konaní páchatel'a, ktorý verejne hanobí niektorý národ a hanobením sa rozumie konanie v akomkoľvek prejave (ústne, písomne a pod.), smerujúce k hrubému zneváženiu príslušníkov určitého národa. Oznamovateľ uviedol, že osobitným motívom, ako prítlačujúcou okolnosťou, sa rozumie nenávisť voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich politické presvedčenie. Ďalej uviedol, že Igor Matovič konal úmyselne, a chcel príslušníkov slovenského národa znevážiť práve pre ich politické presvedčenie, pričom oznamovateľ uviedol, že o tomto svedčí nielen opakovanosť hanobenia, ale aj skutočnosť, že pri druhom útoku poslanec NR SR povedal pred samotným znevažujúcim prednesom vedomosť, že nemal by tak konať, a nemal by hanobiť voličov, teda občanov slovenského národa. Napriek tomu to poslanec NR SR chcel urobiť a aj urobil. Ďalej oznamovateľ uviedol, že konanie poslanca NR SR je zárodkom nenávisti jednej časti občanov voči inej pre ich politické presvedčenie. Oznamovateľ (advokátka) je občanom Slovenskej republiky, voličom, má slovenskú národnosť a cíti sa byť zároveň týmito vyjadreniami poškodená. Oznamovateľ k veci dodáva, že na Igora Matoviča podal trestné oznámenie zo dňa 4.11.2023, pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu poškodzovania cudzích práv a obsahom oznámenia je informatívny opis vzorcov jeho správania, vyvolávajúcich pochybnosť o jeho zdravej psychike. Pre účely vybavenia aj tohto oznámenia žiada preskúmať jeho duševný stav.

Dňa 19.12.2023 bolo na tunajšiu súčasť doručené totožné trestné oznámenie z Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej ako „ÚŠP GP SR“), pričom trestné oznámenie bolo doplnené o trestné podanie z podozrenia zo spáchanie trestného činu poškodzovanie cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona z čoho oznamovateľ podozrieva Igora Matoviča, predsedu politického hnutia SLOVENSKO, so sídlom Zámocká č. 6873/14, 811 01 Bratislava, IČO: 42 287 511, poslanca NR SR a na neznámu osobu, ktorá vykonala zmenu zápisu v registri politických strán a politických hnutí vedenom na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky. ÚŠP GP SR bola dňa 21.12.2023 upovedomená, že sa predmetné trestné oznámenie na tunajšej súčasť nachádza, pričom je to evidované pod ČVS:PPZ-252/NKA-BA1-2023. V časti, kde sa oznamovateľ zaoberá podozrením zo spáchania trestného činu poškodzovanie cudzích práv, bolo trestné oznámenie odstúpené dňa 27.12.2023 na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I. o čom bol upovedomený oznamovateľ a ÚŠP GP SR.

Po preskúmaní vyššie uvedeného trestného oznámenia zo strany oznamovateľ'a, vyšetrovateľ PZ kvalifikoval konanie ako podozrenie z možného spáchania prečinu hanobenie národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, tým spôsobom, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovateľ PZ sa pri posudzovaní obsahu uvedeného podnetu riadil podľa prvej vety § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej *orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.*

V predmetnom spisovom materiáli sa nachádza žiadosť o zálohovanie článku a videí, na ktorom sa poslanec hanobiaci vyjadruje na adresu občanov Slovenskej republiky, pričom žiadosť bola adresovaná operatívne oddeleniu protiteroristickej centrály, Prezídia Policajného zboru (ďalej ako „OO PTC NAKA P PZ“). Následne dňa 28.12.2023 bola doručená odpoveď na žiadosť z OO PTC NAKA P PZ a prílohou odpovede bol zaslaný elektronický nosič – CD, na ktorom sa nachádza priečinok s názvom „galéria k článku Pluska“, v ktorom je 41 ks screenshotov, ktoré sa nachádzali v článku na internetovom portáli „lpluska.sk“, kde sa

nachádzajú len vtipne vytvorené obrázky z fotky Igora Matoviča; nachádzajú sa tam screenshoty komentárov, ktoré písal ak vtedajší predseda vlády Igor Matovič na svoju sociálnu sieť „facebook“ a všetko sa to týka len opatrení počas covidu-19 a takisto sú tam obrázky MUDr. Bukovského, ktorý sa tiež v čase pandemickej situácií vyjadroval ku covidu-19, ale v tomto priečinku sa nenachádza screenshot, ktorý by znázorňoval urážlivé vyjadrenia poslanca NR SR Igora Matoviča a vtedajšieho predsedu vlády, smerované proti MUDr. Bukovskému. Ďalej sa na zálohovanom CD nosiči nachádzajú 3 videa, na ktoré oznamovateľ prostredníctvom trestného oznámenia upozorňoval na hanlivé vyjadrenia poslanca NR SR. Takisto sa na CD nosiči nachádza zálohovaný celý článok z internetového portálu „1pluska.sk“ zo dňa 27.09.2023.

V spisovom materiáli sa nachádza úradný záznam, ktorým boli vyhotovené prepisy videí a článku, na ktorom sa poslanec NR SR vyjadruje urážlivo na adresu doktora Bukovského a voličov politických strán SMER-SD a Hlasu. Článok s názvom „Igor Matovič hrubo urazil voličov“, na ktorom sa nachádza video z internetového portálu „hlavnespravy.sk“ zo dňa 17.11.2023, kde sa poslanec NR SR Igor Matovič vyjadroval na adresu voličov a video je v trvaní 13 sekúnd nájde na profilovom identifikátore: <https://www.hlavnespravy.sk/igor-matovic-hrubo-urazil-volicov/3320264> pričom na predmetnom videu sa nachádza vyjadrenie poslanca NR SR v znení: „Na Slovensku historicky sú okresy, ktoré debilne volili pred 100 rokmi, debilne volili, pred 30 rokmi, debilne volili aj v týchto voľbách a budú debilne voliť aj za 100 rokov. Bohužiaľ, jednoducho tak ten okres je mentálne nadstavený.“ Článok, zo dňa 18.11.2023, s názvom „Matovič na výročie 17. novembra: na Slovensku máme asi tak milión mimoriadne hlúpych voličov“, z internetového portálu „ereport.sk“, na ktorom sa poslanec NR SR Igor Matovič dňa 17.11.2023 vyjadroval na adresu voličov, pričom video je v trvaní 30 sekúnd a nachádza sa na profilovom identifikátore: <https://ereport.sk/dalsie-silacke-reci/>, pričom na predmetnom videu sa nachádza vyjadrenie poslanca NR SR v znení: „Nebudem bojovať, uhhh za presvedčenie ľudí, pri ktorých to absolútne nemá zmysel. Bohužiaľ na Slovensku je možno milión ľudí, kde to nemá absolútne žiadny zmysel. Sú to ľudia., možno si., hovorí sa, že politici by to nemali povedať nikdy. Nikdy by to o ľuďoch nemali povedať. O voličoch. Ale ja to z tohto miesta poviem. My máme na Slovensku milión mimoriadne hlúpych voličov, ktorým keď...“ Článok s názvom „Igor Matovič nazval Bukovského BLÁZNOM, ten REAGUJE: TOTO prehnal, idem podniknúť PRÁVNE KROKY!“ , v ktorom sa nachádza urážlivé vyjadrenia poslanca NR SR Igora Matoviča na adresu MUDr. Bukovského a vyjadrenia MUDr. Bukovského, ktorými reagoval na poslanca NR SR, pričom článok bol vydaný dňa 27.09.2020 pre verejný internetový portál „1pluska.sk“. Predmetný článok sa nachádza na profilovom identifikátore <https://www.1pluska.sk/soubiznis/domaci-soubiznis/igor-matovic-nazval-bukovskeho-blaznom-ten-reaguje-toto-prehnal-idem-podniknut-pravne-kroky>, pričom v texte článku je uvedené: „Premiér na piatkovej tlačovej besede Pandemiekej komisie upozornil, že Covid – 19 je smrtiaci vírus a desaťkrát nebezpečnejší ako chrípka. Vyzýva preto naďalej ľudí, aby boli zodpovední a konšpirátorov, ktorí šíria nepravdivé informácie, aby s tým prestali. Spomenul známeho doktora Bukovského, aby nešíril hoaxy: „Nastal čas pán doktor Bukovský, blázon, aby ste prestali šíriť tieto konšpiračné bludy. Máte titul a prečítajte si Hippokratovu prísahu, vy idete proti tomu, čo ste slúbili, nie ste hodný svojho titulu,“ povedal Matovič. Igor Bukovský to nenechal len tak a na svojej stránke napísal svoje rozsiahle stanovisko.“ „Stali sme sa teda svedkami ďalšej nedôstojnej, nekonštruktívnej, priam hysterickkej reakcie predsedu vlády, ktorá ignoruje Ústavu Slovenskej republiky čl. 12 (1) „Ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach“, ako aj Občiansky zákonník (§ 11 Ochrana osobnosti). Rovnako pán premiér Matovič zrejme nepozná ani dokument „Pravidlá zapájania verejnosti do tvorby verejných politik“, ktorého cieľom je

pravidelný a kvalitný dialóg pri tvorbe a realizácii legislatívnych, alebo exekutívnych opatrení vlády,“ začal Bukovský, ktorý mu venoval rozsahovo takmer celé dve A4. „*Očierňovanie a spoločenská dehonestácia osôb, ktoré pokladajú oprávnené otázky a predkladajú iné názory k danej téme je v demokratickej spoločnosti práve z pozície najvyššieho predstaviteľa exekutívy v štáte prejavom arogancie, nadradenosti, privlastňovania si moci, snahy o devalváciu demokratickej diskusie, prejavom snahy o dehonestáciu názorových oponentov a prejavom uzurpovania jediného výkladu reality. Predseda vlády Igor Matovič si dovoľuje očierňovať a spoločensky dehonestovať tých, ktorí v rámci demokratickej diskusie v spoločnosti vyslovujú argumentačne podložené názory a usilujú sa tak prispievať k dôkladnejšiemu spracovaniu dôležitej témy,*“ reagoval nahnevaný Bukovský. „*Diskreditácia a dehonestácia mojej osoby ako radového občana je bezprecedentným zneužitím spoločenskej pozície premiéra a komunikačných možností, ktoré pán Igor Matovič ako predseda vlády požíva. Ide o prejav zastrašovania ďalších prípadných oponentov opatrení vlády z radov občianskej spoločnosti. Kto z radových občanov Slovenskej republiky bude ďalší, koho premiér označí na tlačovke dehonestujúcim spôsobom? Voči hrubému zásahu do mojich osobnostných práv zo strany premiéra Slovenskej republiky podniknem všetky právne kroky, ktoré mi umožňuje právny systém SR. Súčasne vyzývam terajšieho predsedu vlády p. Igora Matoviča, aby sa mi za svoje dehonestujúce a diskreditačné výroky verejne ospravedlnil a poskytol tak občanom našej krajiny nádej, že najvyšší predstavitelia štátu sú schopní rešpektovať Ústavu SR, Základné ľudské práva a slobody ako aj ľudskú dôstojnosť svojich spoluobčanov,*“ dodal Igor Bukovský. Čo sa týka videa, ktoré je publikované v predmetnom článku, týka sa vyjadrení pandemickej komisii v trvaní 1 minúty a 46 sekúnd, pričom sa v ňom nenachádzajú urážlivé vyjadrenia, ktoré by smerovali proti MUDr. Bukovskému.

Pri posudzovaní zisteného skutku sa vyšetrovateľ PZ riadil týmito právnymi úvahami a názormi:

Úprava Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. upravuje v ustanovení § 8 trestný čin z formálneho chápania, ktorým je protiprávnosť konania. Trestný čin obsahuje aj materiálnu stránku, ktorá spočíva v jeho škodlivosti (spoločenskej nebezpečnosti). Rozsah škodlivosti trestného činu (závažnosť) odzrkadľuje charakter konania a rozmer následku. Trestný zákon rozlišuje podľa závažnosti trestný čin na prečin a zločin.

Podľa § 8 Trestného zákona je trestným činom protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 9 Trestného zákona trestný čin je prečin a zločin.

Podľa § 10 ods. 1 Trestného zákona prečin je

- a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo,
- b) trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 11 ods. 1 Trestného zákona zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 11 ods. 2 Trestného zákona o zločin ide aj vtedy, ak v prísnejšej skutkovej podstate prečinu spáchaného úmyselne je ustanovená horná hranica trestnej sadzby prevyšujúca päť rokov.

Podľa § 11 ods. 3 Trestný zákona zločin, za ktorý tento zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov, sa považuje za obzvlášť závažný.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Trestným činom je zavinené konanie trestne zodpovednej osoby, ktorého znaky sú obsiahnuté v osobitnej časti Trestného zákona v konkrétnej skutkovej podstate. Zákonmi znakmi skutkovej podstaty sú štyri skupiny znakov určujúce subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku. Všetky zákonné znaky sú obsiahnuté v jednotlivých základných skutkových podstatách a niektoré z nich sú aj všeobecne upravené vo všeobecnej časti Trestného zákona. Všetky zákonné znaky trestného činu musia byť naplnené, inak nejde o trestný čin, aj keby išlo o protiprávne konanie.

Trestným činom je pre spoločnosť nebezpečný čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, pričom stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť je posudzovaný aj spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný a dôkazy o spáchaní skutku získané zákonným spôsobom sú hodnotené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach. Vzťah medzi činom a trestným činom charakterizuje ich rôzny obsah. Trestný čin je súhrn subjektívnych a objektívnych okolností určujúcich trestnosť činu, a tento tvorí obsah trestného činu. Činom je akákoľvek aktivita človeka vyvolávajúca vo vonkajšom svete s prejavom jeho vôle právnou udalosť, ktorá je relevantná v trestnom práve. Pojem čin je synonymický s pojmom skutok. Podriadenie takého konania fyzickej osobe pod skutkovú podstatu trestného činu v konkrétnom zákonnom ustanovení (subsumácia) podmieňuje trestnú zodpovednosť. Trestný zákon obsahuje vo svojich ustanoveniach všeobecné popisy konaní s možnosťou uloženia sankcie za ne, čím sa stali zákonodarcom určenými za protiprávne, zakázané a trestné.

Oba tieto hmotnoprávne pojmy nachádzajú svoj odraz v procesnom práve, keďže zistenia skutkových okolností sú predmetom postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu v trestnom konaní a následného rozhodnutia o trestnom čine, ktorého právna kvalifikácia sa môže v priebehu trestného konania v závislosti od zistenia a vyhodnotenia skutkových okolností aj meniť. Z uvedeného okrem toho vyplýva aj tá skutočnosť, že nie každý skutok je trestným činom. Trestným činom je skutok len vtedy, ak vyčerpáva znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Na druhej strane v prípade, ak skutkom sú porušené alebo ohrozené viaceré objekty chránené Trestným zákonom, môže jeden skutok vyčerpávať znaky aj viacerých trestných činov (tzv. jednočinný súbeh trestných činov).

Podľa § 140a Trestného zákona sa pod pojmom trestné činy extrémizmu rozumejú trestný čin založenia, podpory a propagácie hnutia smerujúceho k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 421, prejav sympatií k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422, výroby extrémistického materiálu podľa § 422a, rozširovania extrémistického materiálu podľa § 422b, prechovávanía extrémistického materiálu podľa § 422c, popierania a schvaľovania holokaustu, zločinov politických režimov a zločinov proti ľudskosti podľa § 422d, hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423, podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424, apartheidu a diskriminácie skupiny osôb podľa § 424a a trestný čin spáchaný z osobitného motívu podľa § 140 písm. e) Trestného zákona.

Podľa § 140 písm. e) Trestného zákona sa osobitným motívom rozumie spáchanie trestného činu z nenávisťi voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine, pre ich skutočný alebo domnelý pôvod, farbu pleti, sexuálnu orientáciu, politické presvedčenie alebo náboženské vyznanie. Národnostná, etnická alebo rasová nenávisť alebo nenávisť z dôvodu farby pleti je znakom základných skutkových podstát trestného činu genocídia (§418 Trestného zákona), hanobenia národa, rasy a presvedčenia (§423 Trestného zákona), podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisťi (§424 Trestného zákona), perzekúcie obyvateľstva (432 Trestného zákona).

Podľa § 423 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona sa trestného činu hanobenie národa, rasy a presvedčenia dopustí (1) ten, kto verejne hanobí

a) niektorý národ, jeho jazyk, niektorú rasu alebo etnickú skupinu, alebo

b) skupinu osôb alebo jednotlivca pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine, pre ich skutočný alebo domnelý pôvod, farbu pleti, náboženské vyznanie alebo preto, že sú bez vyznania.

Toto ustanovenie poskytuje ochranu pred útokmi proti verejnému hanobeniu, ochranu základných práv a slobôd, rovnoprávnosť človeka bez ohľadu na jeho národnú, etnickú, rasovú, náboženskú alebo inú príslušnosť.

Objektom trestného činu podľa § 423 Trestného zákona je ochrana základných práv a slobôd, rovnoprávnosti ľudí bez rozdielu rasy, národnosti, farby pleti, pôvodu, náboženskej príslušnosti či príslušnosti k etnickej skupine.

Objektívnu stránku trestného činu charakterizuje konanie páchatel'a, ktorí verejne hanobí a) niektorý národ, jeho jazyk, niektorú rasu alebo etnickú skupinu, alebo b) skupinu osôb alebo jednotlivca pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine, pre ich skutočný alebo domnelý pôvod, farbu pleti, politické presvedčenie, náboženské vyznanie alebo preto, že sú bez vyznania.

Ustanovenie vyžaduje aj fakultatívny znak objektívnej stránky trestného činu – spôsob spáchania, t. j., že trestný čin musí byť spáchaný **verejne**.

Podľa § 122 ods. 2 Trestného zákona trestný čin je spáchaný **verejne** ak je spáchaný

a) obsahom tlačoviny alebo rozširovaním spisu, filmom, rozhlasom, televíziou, použitím počítačovej siete alebo iným obdobne účinným spôsobom, alebo

b) pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami.

Hanobením sa rozumie urážlivý prejav (či už ústny, písomný, alebo vyobrazenie), ktorým môže dôjsť k hrubému zneváženiu príslušníkov určitého národa, jeho jazyka, rasy alebo etnickej skupiny alebo skupiny osôb pre ich príslušnosť k niektorej z uvedených skupín. Hanobenie je hrubší útok na vážnosť dotknutých v podobe urážlivého prejavu. Urážlivosť prejavu vyplýva predovšetkým z obsahu a spôsobu jeho prednesu.

Národom sa rozumie historicky vzniknuté spoločenstvo ľudí vytvorené pôsobením rôznych faktorov, ako sú spoločné územie, kultúra, jazyk, hospodárske vzťahy, psychika, náboženstvo a pod., a ktoré má spravidla vôľu tieto spoločné faktory brániť či rozvíjať. K integrujúcim faktorom národa patria písmo, jazyk, náboženstvo alebo vierovyznanie, územie, vedomie a nevedomie. Vedomie slúži ako spontánny či zámerný faktor upevňujúci národnú identitu, a to sériou inštitútov, rituálov a tradícií. Nevedomie zahŕňa súčasti a odozvy národných skúseností, ktoré nie sú vedecky a objektívne ľahko skúmateľné, ako napríklad národné

komplexy, resp. skryté putá národa (ako mesiášstvo, odpor proti autoritám, boj menšieho proti väčšiemu a pod.) **Národ sa od etnickej skupiny** odlišuje najmä tým, že obýva určité konkrétne územie a má tradíciu štátnosti alebo autonómnej samosprávy. Národ i etnická skupina sa vyznačujú vlastným jazykom, kultúrou, zvykmi a pod.

Národnosťou sa rozumie príslušnosť obyvateľa k národu alebo k etnickej skupine. V evolucionistickej etnografickej koncepcii národnosť predchádza vzniku národa. Národnosť má spoločné územie, ekonomický život, jazyk (aspoň literárny), niektoré osobitosti kultúry a psychiky a spoločné pomenovanie.

Etnickou skupinou alebo etnikom sa rozumie reálne existujúce a historicky vzniknuté spoločenstvo (skupina) ľudí so spoločným pôvodom, jazykom, zvláštnymi kultúrnymi znakmi, mentalitou a tradíciami (teda spoločnou materiálnou a duchovnou kultúrou). Príslušníci etnickej skupiny majú povedomie o vzájomnej spolupatričnosti, a súčasne odlišnosti od iných spoločenstiev (skupín) ľudí a sú spojení s názvom etnika alebo označením, ktorým je etnikum označované. Okrem toho je pre etnické skupiny charakteristické aj určité územie, na ktorom buď vznikali, alebo sa po dlhú dobu vyvíjali. Etnická skupina žije spravidla v početnej menšine v rámci iného spoločenstva a spravidla je usadená na menšom území v rámci jedného alebo viacerých štátov.

Subjekt pri tomto prečine je vyjadrený slovom „kto“, teda sa jedná o subjekt všeobecný, čo znamená, že sa ho môže dopustiť akákoľvek fyzická osoba, v čase spáchania trestného činu prítentná a staršia ako štrnásť rokov.

Je potrebné sa vyjadriť aj k **subjektívnej stránke** skutkovej podstaty prečinu, ktorá vyjadruje vnútorný psychický stav páchateľa k podstatným náležitostiam trestného činu. Najvýznamnejším znakom subjektívnej stránky je zavinenie. Platí zásada, že bez zavinenia niet trestného činu. Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, čo platí aj pre tieto trestné činy. V zmysle § 15 Trestného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchateľ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený. Zavinenie tvorí základ trestnej zodpovednosti a vyjadruje vnútorný, psychický vzťah páchateľa k podstatným zložkám trestného činu. Je obligatónym znakom subjektívnej stránky trestného činu, preto bez zavinenia niet trestného činu ani trestu. Zavinenie sa musí vzťahovať na všetky skutočnosti, ktoré tvoria znaky skutkovej podstaty trestného činu a musí existovať v čase činu.

Je potrebné uviesť, že sloboda prejavu, ako jedno zo základných ľudských práv, patrí k základným pilierom demokracie a tvorí imanentnú súčasť hodnôt a princípov, ktoré sú každému právnemu štátu vlastné a sú zároveň preň určujúce. V zmysle článku 26 Ústavy SR, ktorý hovorí, že každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu, je sloboda prejavu i garantom nerušenej sebarealizácie osôb. Napriek tomu, že ústava v článku 26 ods. 1 a 3 zaručuje slobodu prejavu a právo na informácie, v tom istom článku, v ods. 4 vymedzuje ich mantinely, zákonné obmedzenia, keďže slobodu prejavu nemožno chápať absolútne. Obmedziť slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie môže orgán verejnej moci iba pri kumulatívnom splnení troch podmienok stanovenými v článku 26 ods. 4 Ústavy SR. Prvou podmienkou je, že takýto zásah je možné vykonať len cestou, ktorú zákon predpokladá. Druhou podmienkou je, aby takýto právnym poriadkom predpokladaný zásah spĺňal kritérium nevyhnutnosti v demokratickej spoločnosti. Konečne treťou a poslednou podmienkou, ktorú vyžaduje ústava, je, aby nevyhnutný zákonný zásah do

slobody prejavu sledoval legitímny cieľ, ktorým je: ochrana práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie a morálka. Tieto výnimky z ochrany slobody prejavu v podobe legitímnych cieľov však je potrebné vykladať reštriktívne a ich potreba musí byť presvedčivo doložená. Na doplnenie je ešte nutné uviesť, že obdobné ustanovenia ako naša Ústava v článku 26, obsahuje i článok 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj článok 17 Listiny základných práv a slobôd.

Podľa článku 10 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor) každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice.

Podľa článku 10 ods. 2 Dohovoru výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Avšak, ako už bolo uvedené vyššie, aj sloboda prejavu má svoje limity, pričom ustupuje hlavne v prípadoch pokiaľ ide o prejavy nenávistné, hrubo urážlivé alebo hanobiace, ktorými môže dôjsť k podstatnému zneváženiu, potupeniu, výraznému zníženiu vážnosti inej osoby, či skupiny osôb, respektíve podnecujúce k obmedzeniu práv, či slobôd iných osôb. Až v takýchto krajných prípadoch možno v podmienkach SR vyvolať trestnoprávnu zodpovednosť za spáchanie trestných činov.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je tiež nutné uviesť aj to, že trestné právo je prostriedkom ultima ratio (ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť), čo znamená, že v trestnoprávnej náuke ako aj praxi sa už tradične vychádza zo zásady pomocnej úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity). Podľa tejto zásady má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví, nie sú dostatočné, teda už boli vyčerpané, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné. Ako už bolo uvedené vyššie, podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Podľa názoru vyšetrovateľa PZ práve týmto citovaným ustanovením sa má zabrániť prehnanému používaniu trestného práva aj v prípadoch, ktoré síce napĺňajú znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu, avšak nedosahujú potrebného stupňa nebezpečnosti, pričom v tomto konkrétnom prípade treba vychádzať okrem iného najmä z okolností daného prípadu.

V danom prípade je teda potrebné skúmať, či sa jedná o také prejavy, ktoré možno charakterizovať ako nenávistné, hrubo urážlivé alebo hanobiace, ktorými môže dôjsť k podstatnému zneváženiu, potupeniu, výraznému zníženiu vážnosti iných osôb, v tomto prípade MUDr. Bukovského a voličov, politických strán SMER-SD a Hlasu. Je teda potrebné skúmať, či poslanec NR SR Igor Matovič svojimi vyjadreniami už skutočne prekročil dovolenú hranicu a zasiahol nedovoleným spôsobom do práv iných osôb. Vzhľadom k judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva a výkladu obsahu slobody prejavu je však nutné hanobiace prejavy vykladať užšie, pretože nie je možné, aby sa nejaký výrok považoval za hanobiaci len preto, že vyvolal u tretej osoby pocit zneváženia. Nie je to možné dokonca ani vtedy, pokiaľ ide o prehnanú, či útočnú kritiku (primerane rozhodnutie Spolkového ústavného súdu SRN sp. zn. 1 BvR 191/04 zo dňa 23.08.2005). Z takýchto rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva

teda vyplýva, že aj expresívny prejav môže byť za istých podmienok chránený. Je teda zrejmé, že v tomto prípade je potrebné skúmať existenciu práva na slobodu prejavu a spoločnosťou poskytovanú ochranu rovnosti ľudí bez ohľadu na národnosť, príslušnosť k etnickej skupine, rasu, farbu pleti ako aj ochranu pred útokmi proti verejnému hanobeniu, ochranu základných práv a slobôd, rovnoprávnosť človeka bez ohľadu na jeho národnú, etnickú, rasovú, náboženskú alebo inú príslušnosť, ale len vtedy, ak toto právo neprekročí rámec trestno-právneho aspektu, so svojimi dôsledkami a to pri splnení všetkých hmotnoprávných ustanovení.

V danom prípade treba uviesť, že samotné vyjadrenia Igora Matoviča, nemožno kvalifikovať ako prečin hanobenie národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, nakoľko nie je naplnený znak základnej skutkovej podstaty, a teda objektívna stránka prečinu, keďže základná skutková podstata predmetného prečinu nezahŕňa hanobiace prejavy z dôvodu politického presvedčenia. V základnej skutkovej podstate sú zahrnutí ľudia pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine, pre ich skutočný alebo domnelý pôvod, farbu pleti, náboženské vyznanie alebo preto, že sú bez vyznania, pričom sa nikde v základnej skutkovej podstate nenachádza verejné hanobenie skupiny ľudí kvôli ich politickému presvedčeniu.

V konkrétnom posudzovanom prípade s ohľadom na obsah vyjadrení poslanca NR SR, je na mieste potrebné konštatovať, že uvedené vyjadrenie nedisponuje dostatočnou závažnosťou a spôsobilosťou narušiť záujem chránený zákonom pri uvedenom trestnom čine, ktorej výsledkom by mal byť trestnoprávny postih. Uvedené vyjadrenia možno síce označiť za exces zo slobody prejavu, t. j. za prekročenie, či zneužitie slobody prejavu, ktoré už nie je možné tolerovať, avšak nejedná sa o taký zjavný exces, ktorý by hrubo zasahoval do práv iných, najmä do práva na ochranu osobnosti. Vyhodnotením uvedeného komentáru teda možno dospieť k záveru, že tento nie je možné kriminalizovať alebo povedané inak, skutočnosť, že toto vyjadrenia oznamovateľ považuje za prejav hanobenia určitej skupiny, ešte neznamená, že po všetkých stránkach napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu hanobenie národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona ani žiadneho iného trestného činu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné prijať záver, že uvedené konanie vo svojej podstate nenaplnilo zákonné znaky prečinu hanobenie národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, ani žiadneho iného trestného činu extrémizmu podľa § 140a Trestného zákona a ani žiadneho iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Zároveň je nutné poukázať na aktuálnu právnu úpravu SR v oblasti priestupkov, kde v § 47a je uvedený priestupok extrémizmu, ktorého sa dopustí ten, kto

a) použije na verejnosti písomné, grafické, obrazové, zvukové alebo obrazovo-zvukové vyhotovenie textov a vyhlásení, zástav, odznakov, hesiel alebo symbolov skupín alebo hnutí a ich programov alebo ideológií, ktoré smerujú k potláčaniu základných ľudských práv a slobôd,

b) použije na verejnosti písomné, grafické, obrazové, zvukové alebo obrazovo-zvukové vyhotovenie obhajujúce, podporujúce alebo podnecujúce nenávisť, násilie alebo neodôvodnene odlišné zaobchádzanie voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu rodu alebo pre ich náboženské vyznanie,

c) dopustí sa priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. a), b) a d) alebo priestupku proti majetku podľa § 50 úmyselným zničením alebo poškodením vecí z dôvodu národnostnej, etnickej alebo

rasovej nenávisti alebo nenávisti z dôvodu farby pleti, pôvodu rodu alebo z dôvodu náboženského vyznania,

d) napriek zákazu podľa osobitného predpisu umiestni na pamätníku, pomníku alebo pamätnej tabuli text, vyobrazenie alebo symbol oslavujúci, propagujúci alebo obhajujúci režim založený na komunistickej, fašistickej alebo nacistickej ideológii alebo jeho predstaviteľa, alebo takéto umiestnenie iniciuje, rozhodne o ňom, umožní ho alebo sa na ňom inak podieľa.

Z uvedeného je však zrejmé, že predmetné konanie nemožno kvalifikovať ani ako priestupok extrémizmu podľa § 47a zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb., resp. podľa § 49 ods. 1 písm. a), b) alebo d) zákona, prípadne priestupku proti majetku podľa § 50 zákona z dôvodu národnostnej, etnickej alebo rasovej nenávisti alebo nenávisti z dôvodu farby pleti, pôvodu rodu alebo z dôvodu náboženského vyznania, pretože ani vo vyššie uvedenej skutkovej podstate priestupku sa nenachádza ako dôvod spáchania priestupku „politické presvedčenie“.

V zmysle § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku ak nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt uznesením vec odmietne.

Vyhodnotením a posúdením skutočností obsiahnutých v predmetnom trestnom oznámení, písomných podkladov a do spisu zabezpečených listinných dôkazov a tiež uplatnením citovaných právnych predpisov, právnych úvah a názorov dospel vyšetrovateľ PZ k záveru, že predmetné trestné oznámenie neobsahuje skutočnosti nasvedčujúce tomu, že došlo k spáchaniu trestného činu, teda nie je dôvod na začatie trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, resp. na postup podľa niektorého z ustanovení § 197 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bolo potrebné **r o z h o d n ú ť** tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a z vyššie uvedených dôvodov vyšetrovateľ PZ považuje výrok tohto uznesenia za **o d ô v o d n e n ý**.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú je možné podať u vyšetrovateľa PZ do 3 pracovných dní od oznámenia uznesenia, sťažnosť nemá odkladný účinok.

Vyšetrovateľ PZ
por. Mgr. Antónia Tomášová

